

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 27

เรื่อง การจัดการกับการขัดแย้ง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

มีมิตรสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น และแสดงออกด้วยใจที่เมตตา

ตัวชี้วัด:

แสดงออกถึงการเข้ากับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สาระการเรียนรู้:

การเจรจาต่อรอง: การบรรลุซึ่งความพึงพอใจของทั้งสองฝ่ายในการแก้ไขความขัดแย้ง โดยการพูดถึงสิ่งที่จำเป็นทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มอายุ:

6-8 ปี

หัวข้อหลัก:

ทักษะการสื่อสาร

บทเรียน:

การจัดการกับความขัดแย้ง

เวลาที่ใช้ในการสอน:

50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถอธิบายสิ่งที่เขาต้องการเมื่อเกิดความขัดแย้งกับเพื่อนวัยเดียวกันได้
2. เด็กสามารถสาธิตทักษะการฟังที่ดีเมื่อเกิดความขัดแย้งกับเพื่อนวัยเดียวกันได้
3. เด็กสามารถหาทางออกด้วยการประนีประนอมเมื่อเกิดความขัดแย้งกับเพื่อนวัยเดียวกันได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. กระดาน
2. ปากกาไวท์บอร์ด

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านบทเรียนทั้งบทให้จบ
2. คิดถึงความขัดแย้งทั่วไปที่เด็กมีเป็นประจำ
3. ประดิษฐ์ตุ๊กตาหุ่นมือสองตัวสำหรับการแสดง ครูสามารถทำตุ๊กตามือจากผ้า ถุงเท้าเก่า หรือถุงกระดาษ ผู้สอนสามารถที่จะตัดตัวละครจากกระดาษ นำมาตกแต่ง แล้วติดกาบบน ไม้ก้ำได้
4. หรือครูอาจจะให้เด็กๆ ทำตุ๊กตาหุ่นมือจากมือของเขา โดยผสมสีฝุ่นทาบนมือของเด็กเป็นหุ่น
5. ทำไม้พูดได้โดยวาดรูปหน้าคนด้านบนสุดของไม้ขนาดกลาง
6. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ที่จะเข้าใจการหยุดความขัดแย้งโดยวิธีที่สันติ

ขั้นตอนการเรียนการสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า: ครูอยากแนะนำให้ได้รู้จักกับเพื่อนของครูสองคน (แนะนำตุ๊กตาหุ่นที่ผู้สอนทำ) เขากำลังมีปัญหา ครูบอกเขาว่าพวกเขาหนึ่งคนสามารถมาที่วันนี้เพื่อมาอธิบายกับ เด็ก ๆ ว่า จะแก้ไขความขัดแย้งได้อย่างไร แต่เขาทั้งสองไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าใครควรจะมาเพราะเขาอยากมาทั้งสองคน ดังนั้นครูเลยพาทั้งสองคนมาเพราะครูคิดว่าเด็ก ๆ น่าจะช่วยเขาคิดหาทางแก้ไขได้ ครูจะให้เขาอธิบายปัญหาของเขา ให้เด็ก ๆ ฟัง (แสดงความขัดแย้งธรรมดาทั่วไปโดยใช้ ตุ๊กตาหุ่นมือ)

กิจกรรมการเรียนการสอน:

ครูพูดว่า:

1. เด็ก ๆ จะแนะนำให้ตุ๊กตาหุ่นมือทำอะไรเพื่อแก้ไขความขัดแย้งของเขา? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)
2. มีหลายขั้นตอนที่เด็ก ๆ สามารถใช้ในการช่วยแก้ปัญหา ลองพูดก่อนแล้วให้ตุ๊กตาหุ่นมือลองทำตาม เมื่อเด็ก ๆ เกิดความขัดแย้งกับเพื่อนเราควรจะ...(เขียนประโยคต่อไปนี้เป็นกระดานดำ)
 - พูดอย่างชัดเจนและเคารพถึงสิ่งที่เราอยากให้เกิดขึ้นกับสถานการณ์
 - ถามอีกคนหนึ่งถึงสิ่งที่เขาต้องการอยากให้เกิดขึ้นกับสถานการณ์
 - เป็นผู้ฟังที่ดี
 - คิดที่จะประนีประนอม
 - ขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่หากว่าเราไม่สามารถแก้ไขปัญหาคือ
3. บางครั้งเรามีความขัดแย้งเพียงแคกับคน ๆ เดียว หรือบางครั้งคน ในกลุ่มมีความขัดแย้ง ตัวอย่างเช่น หากว่าต้องตัดสินใจทำโครงการของชั้นเรียน และทุกคนก็มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันว่าอยากจะทำอะไร สิ่งนี้ทำให้เกิดความขัดแย้งได้
4. เมื่อเราต้องแก้ไขปัญหายภายในกลุ่ม เราทำตามแต่ละขั้นตอนเหมือนเดิม โดยให้ทุกคนผลัดกัน อธิบายว่าแต่ละคนอยากให้อะไรเกิดขึ้น คือการรับฟังกันและกัน (หรืออาจใช้ไม้พูดได้ด้วยก็ได้)

ให้ตุ๊กตาหุ่นมืออธิบายว่าไม้พูดได้จะช่วยให้ทุกคนได้พูดโดยการส่งไม้ไปรอบๆ อนุญาตให้คนที่ถือไม้พูดได้เท่านั้นพูด เราสามารถใช้ไม้พูดได้ในกลุ่มใหญ่หรือใช้กับเพียงแค่สองหรือสามคนก็ได้

นำเด็ก ๆ หนึ่งเป็นวงกลม บอกเด็ก ๆ ให้คิดถึงสถานการณ์ ที่เขาอยากทำบางสิ่งที่แตกต่างกัน หรือสถานการณ์ที่เขาไม่ชอบวิธีการที่ทำอยู่

เมื่อเขาได้เลือกสถานการณ์แล้ว ให้ยื่นไม้พูดได้ให้กับเด็กคนหนึ่งเด็กคนนั้นมีสิทธิ์ที่จะพูดโดยไม่มีใครรบกวน เมื่อเขาพูดเสร็จก็ให้ยื่นไม้ให้กับคนถัดไป คนๆ นั้นมีสิทธิ์ที่จะพูดโดยไม่มีใครพูดแทรกจากคนอื่น และให้ดำเนินต่อไปจนทุกคนต่างก็ได้พูดจนครบ
5. เมื่อมีใครคนหนึ่งกำลังพูดอยู่ สำคัญมากที่เด็ก ๆ ต้องฟังอย่างตั้งใจ บางครั้งก็เป็นความคิดที่ดีที่จะพูดซ้ำสิ่งที่เด็ก ๆ ได้ยินคน ๆ นั้นพูดเพื่อให้แน่ใจว่าเราเข้าใจเขาถูกต้อง แต่ควรเป็นจังหวะที่เหมาะสม

6. หลังจากที่ได้ยินปัญหาจากความคิดเห็นของคนทุกคน สำคัญมากที่จะพยายามแก้ไข โดยการประนีประนอม การประนีประนอมคือ ทางออกที่แต่ละคนได้บางสิ่งที่เขาอยากได้ แต่ก็ต้องยอมใน บางสิ่งเพื่อที่คนอื่นจะได้ บางสิ่งที่เขาต้องการ ตัวอย่างเช่นหากว่า เกษม และวันชัย ทั้งคู่อยากเล่นฟุตบอล ในเวลาเดียวกัน การประนีประนอมที่ดีสำหรับเขาคืออะไร? อะไรคือการประนีประนอมสำหรับสถานการณ์ ที่เด็กๆ ได้อภิปรายไป?
7. อะไรจะเกิดขึ้นหากว่าเราไม่สามารถหาวิธีประนีประนอมที่ทำให้ทุกคนเห็นด้วยได้? หากว่าเราพยายาม ทำทุกสิ่งแต่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหา เด็กๆ อาจจะอยากที่จะหาความช่วยเหลือจาก บุคคลอื่น เช่นพ่อแม่ หรือครูเพื่อช่วยในการแก้ปัญหา แต่อย่างไรก็ตามมันก็ยังขึ้นอยู่กับตัวเราที่จะเห็นด้วย และจะทำตามวิธีประนีประนอม หรือ หาทางออก ใครคือคนที่เด็กๆ สามารถขอความช่วยเหลือหาก ไม่สามารถแก้ไข ความขัดแย้งได้?

การสรุปบทเรียน:

ครูพูดว่า:

1. อะไรคือส่วนที่ยากที่สุดในการแก้ปัญหความขัดแย้ง? (ให้เด็กๆ ตอบ)
2. เด็กๆ ได้เรียนรู้วิธีการแก้ไขความขัดแย้งอะไรบ้างในวันนี้? (ให้เด็กๆ ตอบ)
3. เด็กๆ คิดว่าคริสเตียนควรที่จะมีความขัดแย้งหรือไม่ (ให้เด็กๆ ตอบ)
4. จริงแล้วความขัดแย้งไม่ได้เป็นสิ่งที่ไม่ดีตลอดเวลา สิ่งที่สำคัญคือเราต้องแก้ไขความขัดแย้ง ด้วยกริยา ที่ให้เกียรติและเป็นธรรม บางครั้งการประนีประนอมเราคือเราได้ค้นพบสิ่งที่ดีกว่าทุกสิ่งที่เราเคยคิด บางครั้งการประนีประนอมเราคือเราได้ค้นพบสิ่งที่ดีกว่าทุกสิ่งที่เราเคยคิดมาก่อน เราสามารถที่จะเห็นด้วยและอธิษฐานร่วมกันขอพระเจ้าช่วยเราคิดการแก้ปัญหา บางครั้งเมื่อเราอธิษฐาน เราเตือนตัวเองให้มีเมตตา และใจกว้างต่อกันและกัน เมื่อเราคิดที่จะเมตตาและใจกว้างต่อผู้อื่น ก็ทำให้เราเห็นด้วยได้ง่ายขึ้น

จบบทเรียนด้วยการอธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยเด็กๆทุกคนที่จะรักและฟังกันและกันเพื่อที่จะไม่เกิดความขัดแย้ง

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]